

Kinnarumma kyrka

Kinnarumma kyrka är en ljus gråstenskyrka och är ritad av Sigfrid Ericson från Göteborg. Byggnadåret 1940 står ovanför ingången. Det har funnit 3 kyrkor här i Kinnarumma, dessa två kyrkor som vi ser på bilden och den tredje kyrkan står nu i Ramnaparken i Borås. I början av 1900-talet så beslutade församlingen av en nybyggnad och det blev en stor kyrka av tegel placerad på en kulle några hundra meter ifrån den gamla. Av denna kyrka som invigdes år 1907 består endast grunden kvar, det visades ganska så snart att byggnaden var föga solid, fuktade och vittrade sönder samt att den var alldeles för stor. Församlingen beslöt att lämna den åt sitt öde och istället avsätta medel till uppförande av en ny kyrka på den äldsta kyrkplatsen. År 1940 var den nya kyrkan färdig och under två år låg sålunda två kyrkor helt nära varandra. Man ser att man har börjat demontera ner kyrkan som bara blev 35 år gammal.

Den 11 september år 1942 sprängdes själva tornet med nitrolit och föll tillmarken.

Den kyrka som står i Kinnarumma nu är åtminstone den tredje på denna plats, konstnären Gunnar Torhamn har svarat för den konstnärliga utsmyckningen. Altartavlan är hans verk och föreställer Den Heliga Nattvardens instiftande, den gode Herden och såningsmannen samt Kristi himmelfärd. På predikstolen ligger den gamla kyrkobibeln av år 1704. Krucifixet är en gåva av Huluds syförening och direktör Clas Erikson har skänkt Gustaf Wasas jubileumsbibel, som också ligger på predikstolen. Vid korväggen står en vacker moraklocka, härstammande från Högshult i Skephult och skänkt av hemmansägare Axel Källqvist, Byaviken. Dopfunten är av kolmårdsmarmor och en gåva av ovannämnda syförening. I själva kyrkan hänger två ljuskronor, varav den ena köptes 1819 och har haft sin plats i de båda föregående kyrkorna. Den andra ljuskronan är en senare anskaffad efterbildning av denna. Orgeln är byggd av Hammarberg i Göteborg. Antalet sittplatser är omkr. 280.

Säkert är att vi befinner oss på socknens urgamla kyrkplats. Här stod intill 1912 en spånklädd och rödmålad kyrka av furutimmer, vars byggnadsår enligt bevarade räkningar var 1690-1691, då det utbetalats omkr. 300 daler silvermynt "till den nya kyrkionens uppbyggiande". Denna försågs 1725 med ett torn för klockorna, vilket emellertid på grund av bristfällighet nedtogs 1869 i samband med kyrkans förlängning åt väster och ersattes med en enkel stapel. Under nästan hela 1800-talet hade förslag vid upprepade tillfällen framlagts om uppförande av en stenkyrka, rymligare samt förlagd någonstans mitt i byn. Så blev det emellertid inte. Helst sedan ägaren av Rydboholms fabriker uppfört en egen kyrka år 1852 i Rydboholm.

I fem år stod 1690-talets kyrka öde, men den hade upptäckts av "De sju häradernas kulturhistoriska förening", som gärna ville införliva henne med sin lilla fornby i Ramnaparken i Borås. Dit flyttades också kyrkan 1912, lämnad som en gåva av församlingen. Kyrktuppen finns dock kvar och sitter i vapenhuset över dörren in till Kinnarumma nuvarande kyrka. Vid nedtagningen av kyrkan hittades under golvet och använd som underlag till detta stavkyrkotimmer, vilket bevisar, att dess föregångare varit en s k stavkyrka. Materialet utgjordes mest av ek men även av furu. Ej mindre än 45 sådana stockar tillvaratogs och överlämnades till antikvitetsakademien i Stockholm. Denna stavkyrkas ålder är obekant, men vi vet, att den var helt liten och mot slutet av 1600-talet ganska förfallen. Enligt stodelning 1674 fanns på "manfolkssidan" 12 bänkar och på "kvinnefolkssidan" 16. Om folkets fattigdom och små pretentioner vittnar en anteckning vid nämnda bänklängd, att det "tillföre intet annat var än stänger, satte uti väggen och ut till gången".

Bland platsens övriga gravvårdar må främst nämnas den som rests över Sven Erikson i Rydboholm död 1866 och känd som grundare av Rydboholmsbolaget och hans son Johannes Erikson och sonson Clas Erikson.